

Č.j.: VS-436/835.3/2-2014

Praha dne 22.10.2014

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, kterou poda

(dále jen „žadatel“ nebo „jmenovaný“ – Vietnam, a jeho manželka (dále jen „žadatelka“ nebo „jmenovaná“), – Vietnam, do které zahrnují svou nezletilou dceru, již je dále jen „nezletilá dcera“),

Liberec, Česká republika, všichni státní občané Vietnamské socialistické republiky (dále jen „VSR“), trvale bytem

takto:

žádosti výše jmenovaných o udělení státního občanství České republiky se nevyhovuje.

Odůvodnění

Jmenovaní podali žádost o udělení státního občanství České republiky (dále i „ČR“) prostřednictvím Krajského úřadu Jihomoravského kraje dne 11.11.2013. Do společné žádosti zahrnují i nezletilou dceru. Trvalý pobyt na území ČR byl žadateli povolen dne 3.01.2000, žadatelce dne 12.09.2001 a nezletilé dceři dne 17.09.2001. Ministerstvo vnitra zahájilo správní řízení o jejich žádosti dne 20.01.2014.

Žadatelé byli dne 9.04.2014 usnesením z o přerušení řízení na dobu 30 dnů v souladu s ustanovením § 47 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) informováni, že Ministerstvo vnitra (dále i „MV“) zahájilo dne 20.01.2014 podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále i „zákon“), správní řízení ve věci jejich žádosti, resp. i jejich nezletilé dcery, o udělení státního občanství České republiky. Byli poučeni, že podle § 36 a § 38 správního řádu mají právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko až do vydání rozhodnutí. Usnesení obsahovalo dále poučení, že podle § 33 správního řádu si mohou zvolit zmocněnce, a to i pro nezletilou dceru. Jmenovaní pak byli ve smyslu ustanovení § 45 odst. 2 správního řádu zmíněným usnesením vyzváni, aby v uvedené lhůtě doložili Ministerstvu vnitra konkrétní doklady a zodpověděli otázky, jež toto usnesení jasně stanovilo s tím, že všechny tyto podklady jsou důležité pro úplné a přesné zjištění skutečného stavu věci v souladu s ustanovením § 3 správního řádu. Doklady, svá prohlášení a vyjádření žadatelé následně doložili svým podáním doručeným rozhodujícímu orgánu dne

28.04.2014. Na základě písemného upozornění ze dne 15.08.2014 ještě byla žadatelům poskytnuta možnost před vydáním rozhodnutí nahlédnout do spisu. Jmenovaní ji využili a dne 26.08.2014 se dostavili na MV, nahlédli do spisu a vyjádřili se k hrazení zdravotního pojištění. Z důkazů plynoucích ze spisu pak Ministerstvo vnitra zjistilo následující skutečnosti, které vedly ke shora uvedenému rozhodnutí.

Správní orgán poté na základě zjištění všech skutečností rozhodných pro objektivní rozhodnutí ve věci (popis viz dále) dospěl k závěru, že žádosti jmenovaných o udělení státního občanství České republiky nevyhoví.

Ministerstvo vnitra připomíná, že dne 1.01.2014 nabyl účinnosti zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů. (dále jen „zákon o státním občanství“). Podle § 74 zákona o státním občanství se řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti zákona o státním občanství, dokončí podle dosavadních právních předpisů; pozbytí dosavadního státního občanství se však již od nabytí účinnosti zákona o státním občanství pro udělení státního občanství ČR nevyžaduje. Ministerstvo vnitra proto při posuzování dané žádosti postupovalo podle shora zmíněného zákona č. 40/1993 Sb., avšak s tím, že u žadatelů v době vydání rozhodnutí již nebylo posuzováno splnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. b) tohoto zákona.

Jmenovaný je držitelem cestovního pasu N platného od 8.07.2009 do 8.07.2019. V cestovním pasu má vlepen štítek povolení k trvalému pobytu č. CZE jehož platnost uplyne dne 17.08.2017. Jmenovaná je držitelkou cestovního pasu N s platností od 2.05.2012 do 2.05.2022, jakož i průkazu povolení k pobytu č. C s platností do 12.09.2016. Nezletilá dcera má k dispozici cestovní pas 3 s platností od 13.09.2010 do 13.09.2015 a její průkaz povolení k pobytu CZE pozbude platnosti dne 22.07.2016. Dle životopisu žadatele jmenovaný přicestoval do České republiky již v roce 1986, jmenovaná v roce 1988. Dne 17.05.1991 na Velvyslanectví VSR v Praze oba uzavřeli manželství. Žadatelé nejdříve v roce 2000 založili firmu s.r.o., která byla funkční asi do roku 2007. Jmenovaný se po složení státní jazykové zkoušky z češtiny v roce 2009 dal v červnu roku 2011 zapsat do seznamu tlumočnicků jazyka vietnamského do řeči české a naopak. Od října roku 2009 je zaměstnancem firmy spol. s r.o., která kromě různého poradenství se zabývá i překlady a tlumočením, jakož i pronájmem nemovitostí. Jde o firmu společníků vietnamského původu. Od 1.05.2012 jeho smluvně garantovaná část mzdy činí 36.200,- Kč. Pracuje zde jako zástupce ředitele, což je jeho hlavní pracovní poměr. Jako osoba samostatně výdělečně činná si přivydělává jako tlumočnick. Jmenovaná se zabývá stánkovým prodejem a z předložených daňových přiznání za léta 2010-2012 vyplývá, že jí v daném období nevznikla daňová povinnost z příjmu. Nezletilá dcera zahrnutá do žádosti o státní občanství studuje na Gymnáziu, třída v Brně. Žadatelé mají ještě zletilou dceru ve věku 23 let. Celá rodina bydlí ve vlastním rodinném domě v Modřicích. Na konci tohoto odůvodnění rozhodnutí o zamítnutí předmětné žádosti se odůvodnění ještě vrací k finančním prostředkům, za něž předmětná nemovitost byla pořízena.

Pokud jde o stanoviska státních orgánů, Městský úřad Modřice doporučil žádost k udělení státního občanství. Krajský úřad Jihomoravského kraje (dále jen „KÚJK“) uvedl, že k udělení státního občanství nemá námítky a pokud MV

nezjistí okolnosti, které by tomuto udělení bránily, doporučuje žádosti vyhovět. Odbor cizinecké policie Brno (dále jen „OCP“) písemně sdělil, že po splnění všech zákonem stanovených podmínek souhlasí s udělením státního občanství ČR.

Ministerstvo vnitra poté zkoumalo, zda žadatelé splňují podmínky plynoucí z ustanovení § 7 odst. 1 zákona, z jehož znění je zřejmé, že státní občanství České republiky lze udělit fyzické osobě, která splňuje podmínky v něm taxativně stanovené, což znamená, že na udělení státního občanství není právní nárok a daný zákon dále výslovně uvádí důvody pro jejich případné prominutí, zakotvené v jeho § 11.

Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona se požaduje, aby ke dni podání žádosti o udělení občanství měl žadatel nejméně pět let trvalého pobytu na území ČR, kde se po tuto dobu i převážně zdržuje. Jmenovanému byl trvalý pobyt povolen dne 3.01.2000, jmenované dne 12.09.2001 a nezletilé dceři dne 17.09.2001. Žádost o státní občanství byla podána dne 11.11.2013, tedy více než po pěti letech. Ze spisu nevyplývalo, že by se žadatelé a nezletilá dcera po povolení trvalého pobytu převážně zdržovali mimo území České republiky. Ministerstvo vnitra proto dospělo k závěru, že předmětnou podmínku zákona splňují.

Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) citovaného zákona lze na žádost udělit státní občanství fyzické osobě, pokud nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin. Z výpisů z Rejstříku trestů ČR, které byly pořizeny dne 7.02.2014, plyne, že žadatelé ani nezletilá dcera v něm nemají žádný záznam a podmínku dle § 7 odst. 1 písm. c) zákona tak rovněž splňují.

Pokud jde o podmínku dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona, ze záznamů o pohovoru ze dne 11.11.2013 vyplynulo, že žadatelé znalost českého jazyka před KÚJK prokázali v souladu s kritérii stanovenými vyhláškou MŠMT č. 137/1993 Sb., v platném znění, a tuto podmínku proto také splňují. Na nezletilou dceru se povinnost prokázání znalosti českého jazyka nevztahuje.

Ministerstvo vnitra dále prověřilo, zda žadatelé plní povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících dodržování pobytového režimu, veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně odvody a poplatky, tedy podmínky dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona. Výše bylo zmíněno, že OCP písemně sdělil, že po splnění všech zákonem stanovených podmínek souhlasí s udělením státního občanství ČR. Z jeho stanoviska dále plyne, že neporušili pobytový režim. Žadatelé doložili potvrzení, že ke dni 14.10.2013 nemají nedoplatky vůči orgánům Finanční správy České republiky. Ke dni 6.11.2013 je neměla ani nezletilá dcera. Tuto bezdlužnost k posledně zmíněnému dni jmenovaní doložili i za firmu , s.r.o. Z potvrzení OSSZ Brno-venkov plyne, že ke dni 16.10.2013 jmenovaní nemají splatné závazky na pojistném a penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.

Ke zdravotnímu pojištění MV zaznamenalo, že žadatelé jsou pojištěnci VZP. Nezletilá dcera byla přihlášena k tomu pojištění přede dnem povolení trvalého pobytu a v současné je plátcem pojistného stát. Jinak ovšem oba žadatelé zálohy zdravotního pojištění hradili zcela nevyhovujícím způsobem. Žadatel se předně přihlásil ke zdravotnímu pojištění jeden rok po povolení trvalého pobytu. Hned od

února roku 2001 začal hradit zálohy zdravotní pojištění souhrnně s několikaměsíčním zpožděním, takže mu od počátku začalo nabíhat penále. Zálohy v podstatě platil někdy jednou, někdy dvakrát za rok. Své dluhy na pojistném po více než deseti letech vyrovnal splátkou ve výši 4.834,- Kč dne 19.04.2011. Stále však dlužil na penále za zmíněný rok 138,- Kč. S ohledem na jeho nové dluhy v roce 2013 ještě k 1.01.2014 dlužil na penále za předchozí rok 285,- Kč. Žadatelka hradila zálohy pojistného rovněž chybně. V roce 2001 ještě měla určitou snahu dodržovat platební režim. Poté však hradila zálohy dvakrát ročně, z čehož jí pochopitelně také nabíhalo penále, které s plynutím času vzrůstalo. Ještě v dubnu roku 2014 jmenovaná vykazovala dlužný stav účtu -6.402,- Kč, přičemž penále od začátku roku 2014 u ní činilo 208,- Kč. To uhradila teprve dne 16.04.2014, kdy jí bylo vyhotoveno vyúčtování pojistného. Žadatelé tak zdravotní pojištění hradili dlouhodobě (po řadu let) nesprávným způsobem a podmínku dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, tedy nesplňují.

Nesplnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona lze prominout podle ustanovení § 11 odst. 4 téhož zákona jen v případech hodných zvláštního zřetele. O toto prominutí jmenovaní požádali při závěrečném nahlédnutí do spisu dne 26.08.2014. Svá pochybení zdůvodnili okolnostmi nezávislými na jejich vůli, nedostatečnou vzájemnou komunikací v této věci, kdy jeden spoléhal na druhého, že platbu zajistil. Později argumentaci rozšířili o finanční důvody a sdělili, že si již zřídili internetové bankovníctví, které by mělo v budoucnu podobným chybám zabránit. K tomu je třeba připomenout, že na udělení státního občanství není právní nárok, a to ani v případě, že žadatel splňuje všechny podmínky zákona. To však není tento případ, přičemž důvody uvedené jmenovanými nelze považovat za relevantní k posouzení jejich případu hodným zvláštního zřetele. Teprve budoucnost ukáže, zda jimi zřízené internetové bankovníctví bylo vhodným prostředkem k odstranění vad v placení záloh tohoto pojištění. Ministerstvo vnitra nemohlo přehlédnout ani následující skutečnost: Usnesením o přerušení řízení ze dne 9.04.2014 byli žadatelé mj. požádáni o doložení kupní smlouvy a objasnění finančních zdrojů v souvislosti se zakoupením rodinného domu na adrese trvalého pobytu žadatelů. Ti doložili prostou kopii smlouvy ze dne 21.10.2003, ze které mj. vyplývá, že ke dni podpisu dané smlouvy oba složili celou kupní cenu ve výši 3.100.000,- Kč do úschovy ve smlouvě konkretizované notářky. Žadatelé si tedy nepořídili hypotéku, ale podle jejich tvrzení žadatelka dovezla z Vietnamu v roce 1992 část jimi našetřených vlastních prostředků, a dále si žadatelé (kteří uzavřeli manželství v květnu 1991) postupně přivezli od svých rodičů v rozmezí let 1997-2003 celkem 90.000,- USD. Žádné důkazy na podporu svých tvrzení nedoložili. Ministerstvo vnitra tuto tezi s ohledem na znalost ekonomických poměrů ve VSR v uvedených letech shledalo velmi nepravděpodobnou. Žadatelé tak věrohodným způsobem neobjasnili, jakým způsobem nabyli finanční prostředky k zakoupení dané nemovitosti. Tato skutečnost nebyla důvodem zamítnutí dané žádosti o státní občanství, kdy tímto důvodem bylo výrazně chybné placení záloh zdravotního pojištění obou žadatelů. Nicméně MV tuto netransparentnost nabytí finančních prostředků do roku 2003 nemohlo nevzít v potaz jako jeden z argumentů, proč nevyužilo možnosti plynoucí z výše zmíněného ustanovení § 11 odst. 4 zákona. Neudělením státního občanství jmenovaným nelze toto udělit ani nezletilé dceři, která byla zahrnuta do společné žádosti. Ministerstvo vnitra však upozorňuje na výše zmíněný zákon o státním občanství, který nabyl účinnosti počátkem tohoto roku, a to včetně jeho ustanovení § 35. Nezletilá dcera,

která v příštím roce dosáhne zletilosti, při splnění podmínek daného ustanovení již bude moci toto státní občanství nabýt prohlášením.

Vzhledem k těmto skutečnostem nebylo jmenovaným a nezletilé dceři státní občanství České republiky uděleno a bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrovi vnitra a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Bohuslav Maxa
referent všeobecné správy vnitřních věcí státu

VYPRAVENO
dne 22. 10. 14 (2x)
příloha